

Sobota 15. týždňa v Cezročnom období: aj keď odmietajú Evanjelium

Komentár na sobotu 15. týždňa v Cezročnom období. „Nebude sa škriepiť, nebude kričať“. Ježiš vykonáva svoje poslanie spôsobom, ktorý je pre ľudí znepokojujúci. A pritom nám odhaľuje hlbokú identitu lásky: obetovať svoj život za tých, ktorých miluje.

Evanjelium (Mt 12, 14-21)

Farizeji vyšli von a radili sa o ňom, ako ho zahubiť.

Ježiš to vedel, preto odtiaľ odišiel.
Mnohí šli za ním a on ich všetkých
uzdravil, len im pohrozil, aby ho
neprezradili. Tak sa splnilo, čo
povedal prorok Izaiáš:

*„Hľa, môj služobník, ktorého som si
vyvolil,*

môj miláčik, v ktorom mám zalúbenie.

Vložím na neho svojho Ducha

a oznámi právo národom.

Nebude sa škriepiť, nebude kričať,

nik nebude počuť na ulici jeho hlas.

Nalomenú trsť nedolomí,

hasnúci knôtik nedohasí,

kým neprivedie právo k víťazstvu.

V jeho meno budú dúfať národy.“

Komentár

Boh, dobrý učiteľ, povedal izraelskému ľudu, že ho možno nájsť skôr v šepote jemného vánku než v hurikáne alebo zemetrasení (porov. 1 Kr 19, 3-15). Znovu a znovu bolo treba korigovať očakávania tohto ľudu, ktorý sa tak ťažko vymanil z vlastného spôsobu chápania vecí. Práve v tomto šepote prišiel na svet Ježiš, očakávaný Mesiáš: v tichu noci a na malom, odľahlom mieste. A práve v tomto šepote vykonával svoje poslanie: ako trpiaci služobník (porov. Iz 42, 1-4). Izaiáš o tom hovoril, ale väčšina ľudí to nepochopila: Mesiáš mal čeliť zatvrdeniu a odmietnutiu najmä zo strany vodcov izraelského ľudu.

Ježiša toto odmietnutie bolí, ale neprekvapuje ho. Pozná srdcia. A predsa sa neobracia chrbtom k tomu, o čom vie, že príde. Prišiel založiť kráľovstvo lásky, kráľovstvo, o

ktorom hovoril aj Izaiáš (porov. Iz 11, 1-9): „Oheň som prišiel vrhnúť na zem; a čo chcem? Len aby už vzplanul! Ale krstom mám byť pokrstený, a ako mi je úzko, kým sa to nestane“ (Lk 12, 49-50). „Tu je môj sluha, ktorého som si vyvolil, môj milovaný, v ktorom má moja duša zaľúbenie“: aké sú veľavravné tieto slová Boha Otca, ktoré budú všetci počuť, keď bude Ježiš pokrstený v Jordáne! Toto je naozaj Božia láska, oheň, ktorý ani mocné vody nemohli a nikdy nebudú môcť uhasiť (porov. Pies 8, 7).

Pán ide odhodlane vpred. Svätý Pavol o sebe hovorí: „Zabúdam na to, čo je za mnou, a uháňam za tým, čo je predo mnou. Bežím k cieľu, za víťaznou cenou“ (Flp 3, 13-14).

Možno by sme sa ako kresťania mohli uskromniť pri pohľade na odmietanie Krista mnohými ľuďmi alebo na zjavný nedostatok ovocia. Na jednej strane nezabúdajme na to, čo hovorí

Boh Samuelovi: „Nie teba odmietajú, ale mňa, aby som nad nimi nekráľoval“ (1 Sam 8, 7). Na druhej strane nezabúdajme, že pravá láska, láska, ktorá premení srdcia a zmení svet, sa dokazuje, zhodnocuje v obete za milovaného: Boha a ľudstvo. Z lásky k Bohu a za tých, ktorých milujeme, položíme svoj život s láskou Kristovou: veď Kristus prišiel povolať hriešnikov, ktorými sme my všetci; veď Boh chce, aby všetci ľudia boli spasení a dospeli k poznaniu pravdy (porov. 1 Tm 1,15; 2,4).

Juan Luis Caballero // Iseo Yang
- Getty Images Pro

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/sk-sk/gospel/sabado-to-15/> (19.07.2025)